

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial Library

City

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

РІК XI.

Ч. 22 (1229).

ЧЕТВЕР, 21. ЛЮТОГО 1929.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, FEBRUARY 21st, 1929. No. 22 (1229). VOL. XI.

"ПРАВДА" НЕ КАЖЕ НАДІЯТИСЯ НА ПІДПИСАНИЙ ПРОТОКОЛ.

МОСКВА, 12. лютого. — Газета "Правда" вмістила вчора статтю про підписання Радянським Союзом, Польщею, Румунією, Латвією й Естонією протоколу договору про відкриття війни.

"Правда" каже, що необхідно себе дурити тим підписаним. Польща не позбудеться впливу своїх протекторів. Варгеті документи, підписаних буржуазними дипломатами, є мала.

"Ми продовжуємо боротьбу за мир, підписуємо протокол і сідимо за поведенням інших держав", каже "Правда".

Рада Народних Комісарів видала постанову про обмеження продажі гарячих напівків. Новий закон забороняє продаж

алкоголю в містах і робітничих оселях в суботу, неділю і в день вилітати. Закон включає публічні місця, склади й т. п. Уряд планує зменшити приходи з алкоголю.

"Правда" пише про зменшення податку середнього селянства. Радянський уряд підприймає кроки, щоб допомогти середнякам.

Новоурванна земля є виключена від податку на два роки. Допомогається поодиноким господарствам, але не закладається й колективних господарств, бо вони відіграють головну роль в хліборобській революції. Засіли зрештою збільшили управу площу соціалізованого хліборобства на 20 відсотків.

АМАНУЛА РОЗПІЧНЕ БОРОТЬБУ ЗА ВІДБРАННЯ СВОГО ТРОНУ.

ЛОНДОН, 19. лютого. — Кореспондент "Дейлі Експресу" в Бомбею повідомляє, що афганістанський король Аманула буде старатися швидко відновити свій трон.

Аманула, який був примушений схоронитися серед припадків південних племен, організує армію з 20,000 людей, щоб з нею заатакувати Кабул. Його дробарі скінудили відозви в Кабул, в яких остерігається люмпенство, щоб охоронили себе, бо він має намір бомбардувати столицю.

МОСКВА, 18. лютого. — Звідомлення, наспівні суди з Кабулу, доносять про зростаючий хаос в Афганістані. Кілька племен в південно-східній частині країни проголосили свою незалежність і сепаратистичний рух поширюється по цій країні в опозиції до влади Бачі Саака, ватажка бандитів, який захопив трон.

Кабул малюють у звідомленнях як вмираюче місто. Населення в столиці критичне, бо відчувається великий брак поживи і збільшається бандитизм. Населення в багатьох містах довкола Кабулу абунтувалося проти Бачі Саака.

СВІТОВИЙ КОНГРЕС ДЛЯ БОРОТЬБИ З ФАШИЗМОМ У БЕРЛІНІ.

В половині березня відбудеться в Берліні світовий конгрес боротьби з фашизмом, в якому візьмуть участь представники всіх груп і організацій, що ведуть боротьбу з фашизмом по цілому світі.

Конгрес скликає Міжнародний Комітет для Боротьби з Фашизмом. До комітету входять видатні діячі робітничого руху, науки й літератури: Головою комітету є відомий французький письменник Анрі Барбюс, активний учасник робітничої боротьби.

В міжнародній маніфесті зріст

фашизму означає зріст воєнної небезпеки й загрози Радянському Союзові. Могучі капіталістичні країни, як Англія, Франція й Злучені Держави, активно підтримують фашистські держави, що межують з Радянським Союзом, а саме Румунію, Польщу й Литву. Без цієї підтримки фашистські уряди тих держав не проіснували би й одного дня. Постепенне оточення Радянського Союзу активно ворожими урядами означає війну проти СРСР і постійну загрозу для робітників цілого світа.

ЗНОВУ ЗАНОСИТЬСЯ НА ВІЙНУ МІЖ БОЛІВІЄЮ А ПАРАГВАЄМ.

ВАШІНГТОН, 18. лютого. — Паризький представник у Вашингтоні отримав відомість від свого уряду в Асунціон, що на оспорюваній території Гран Чако заноситься на нову війну між Болівією а Парагваєм.

Звідомлення, отримані представником Парагваєм, кажуть, що болівійське військо в центральній Чако стало активне

й наступає на територію, що є в руках парагвайських військ. Це територія, яку заселює колонія Менонітів.

Індіяни з того округу відступили перед наступом наїздників і схоронилися в парагвайським селі Позо Азул.

Збройний конфлікт між жовнірами обох країн вважають за неминучий.

Зрештував другий міністер у кабінеті Брекена

Атторней-джеренал В. Дж. Мейджор також купив шери Вінніпегської Електричної Компанії і зголосив свою резигнацію. — Прем'єр Брекен не може рішитися на прийняття резигнації своїх міністрів і відтягає справу з дня на день.

Протягом пару днів вже другий міністер у манітобським уряді Брекена зголосив свою резигнацію. В минулім числі нашої газети ми повідомляли про резигнацію В. Р. Клоба, міністра публічних робіт, який купив 300 шерів Вінніпегської Електричної Компанії перед підписанням угоди між провінціоанальним урядом а компанією про винайм водонаду Селвен Сістерс. Зараз після уступлення Клоба вітє свою резигнацію. В. Дж. Мейджор, атторней-джеренал (провінціоанальний прокуратор), який також купив шери електричної компанії.

Про закупку шерів Мейджором і його резигнацію сповістив прем'єр Брекен у парламенті в понеділок по полудні. Брекен сказав, що він не прийняв резигнації обох міністрів і вони будуть в залишенні до часу, поки парламент не одобрить або не відкине контракт з Вінніпегською Електричною Компанією про винайм водонаду.

Після цього оповіщення Брекен

кена консервативний провідник Тейлор заявив, що оба міністри є винні і для них не буде іншого виходу, тільки зрезигнувати. Тейлор зажадав від Брекена, щоб він до 24 годин дав йому відповідь, чи приймає їх резигнації. Якщо такої відповіді не буде, він (Тейлор) буде далі домагається свого.

У вівторок по полудні парламент знову зібрався і прем'єр Брекен просив, щоб дати йому ще 24 години часу до назавтра, що він має зробити з резигнаціями. Брекен хотів виправдувати до певної міри атторней-джеренала Мейджора тим, що він купив тільки 50 шерів і по тілєві продав їх назад, ще перед підписанням контракту з компанією. На тій підставі Брекен настоював, щоб Мейджор залишився в уряді, але Мейджор на це не згодився і заявив, щоб його трактувати парвни з Клобом.

На ім справа закінчилася до середи по полудні, коли Брекен має остаточно заявити, чи прийняв резигнації обох міністрів.

ТЕРОР ПОЛЬСЬКОЇ ВЛАДИ ПРОТИ СТРАЙКУЮЧИХ РОБІТНИКІВ.

Дня 6. січня вибух в селі Пелігінському, на терені лісів митрополита. Шенціцького, як арсенале міжнародної лісова спілка під фірмою Глезінгера, страйк лісових робітників. До страйку стануло солідарно понад 3,000 робітників. Страйкуючи видигнули такі домагання: підвишка плати, будова бараків, побільшення харчів і т. д. Дня 18. січня страйкуючи віднесли побіду і дістали майже всі домагання. Фірма, що підписала угоду, рішила новим способом перемогти побіду робітничу класу. Прого-

лосила льокант, жадаючи зміни деяких точок умови, і не допустила робітників до праці. Одночасно старство іроголошило виймковий стан на терені тих сіл, звідки походять страйкуючи. Розпочалися арештування головних провідників страйкової акції. До цих сіл спроваджено безліч поліції і приготовано квартири на постійну війська. Так само старство розвізало професійну спілку деревних робітників. Помімо того терору робітництво тримається бодро й готове вести боротьбу далі.

В АФРИКАНСЬКИХ КОЛЬОНІЯХ ІСНУЄ ТОРГОВЛЯ РАБАМИ.

БЕРЛІН, 16. лютого. — Газета "Льокаль Аншайгер" подає відомості про широко розвинену торговлю рабами в африканських кольоніях, що належать до Англії, Італії та Франції. Найбільша торговля людьми провадиться в Судані та на берегах Червоного моря.

Європейські держави, що мають ті кольонії, не ведуть боротьби з цією торгівлею. На величезних просторах вони мають своїх представників, які зовсім не дбають про припинення торгівлі рабами.

Ціна на рабів така: 400 долларів платять за сильного молодого чоловіка, 150 до 200 долларів за жінку і 100 долларів за підлітка.

Це є відповідь правдивого життя на заяву Ліги Націй, що торговля рабами вже припинена. Саме тепер через путорство Судану женуть 5,000 рабів, закованих в тяжкі кайдани, щоб продати їх на публічній ліцитції.

На терені станіславського воевідства проголошено дня 16. січня пробну мобілізацію всіх, що належать до збройної сили. Мобілізація тревала три дні. Мобілізація викликала велике занепокоєння серед мас, які вірили, що це справжній військова акція й зачалася війна. Відбулося це навіть на біржі, де долар відразу підскочив на кілька пунктів.

ВААРА ЗАСУДЖЕНИЙ НА 6 МІСЯЦІВ ТЮРМИ І \$1,000 КАРИ.

Коли вже газета мала йти до друку, наша редакція отримала таку телеграму про засудтов Ваару, редактора фінляндської комуністичної газети "Ваапуа":

СОДБОРІ, Онг., 20. лютого. — А. Ваара зівстав засуджений на шість місяців в'язниці і на 1,000 долларів кари. Якщо кара не буде заплачена, він буде сидіти ще два роки.

В. Головак. Тов. Ваара був обвинений за вміщення статтей з приводу заведудання англійського короля, в яких державна прокураторія добачувала "бунтівничий пашквіль".

МОНАРХІСТ ХОТІВ УБИТИ КОНСУЛЯ С.Р.С.Р.

ШАНГАЙ, Китай, 15. лютого. — Дешші з Маньчжурії кажуть, що російський монархіст Монахов виконав невдалий атентат на М. Мельнікова, радянського генерального консуля в Харбїні. Атентат виконано в будику консуляту. Злочинець вистрелив до Мельнікова два рази, але поцілено й віддано в руки китайської влади.

Радянський консулят вислав протест до китайської влади, яка запнебу справу охорони радянських представників на китайській території.

ЗАСУДЖЕНИЙ НА ПІВТОРА РОКУ В'ЯЗНИЦІ.

Суд присяжних у Львові засудив 22-літнього Г. Левіна на півтора року в'язниці за кольпортажу комуністичних летючок. Драконський присуд викликав зачудовання навіть серед польських правничих кол.

ДЖЕК ДЖАНСТОН ПРИБВУВ ДО БЕРЛІНА.

БЕРЛІН, 15. лютого. — Судяи прибвв Джек Джанстон, відомий американський трейд-юніонний провідник, який був арештований в Індї підчас Всеіндійського Трейд-Юніонного Конгресу й офісія депортований з Індї.

Джанстон їздив на конгрес як представник Ліги боротьби з імперіалізмом і за звизля колдоніальних народів. На першій сесії конгресу його арештовано й на приказ уряду депортовано до Італії, звідки фашистський уряд вислав його до Німеччини.

РУХ ЗА ПІДТРИМКУ АМАНУЛИ В ІНДІ.

МОСКВА, 14. лютого. — Дешші, наспівні суди безпосередньо з Кабулу, повідомляють, що в Індї є сильний рух за підтримку афганістанського короля Аманули, який зводить тепер боротьбу, щоб прогнати ватажка бандитів Бачу Саака зі столиці Афганістану.

СКАСОВАНО ДОЗВІЛ ПЕРЕХОДИТИ ЧУЖИНЦЯМ ДО АМЕРИКИ.

ДІТРОЙТ, Міч., 18. лютого. — Інджонкшин федерального суду, що дозволив соткам чужинців, проживаючим в Канаді, переходити шодни до Злучених Держав до роботи, був скасований сьогодні постановою федерального судді Сіммонса, що Дажейський імміграційний договір, на яким був опертий інджонкшин, відноситься тільки до британських підданих.

Петній около 250 чужинців, замешкуючих у Віндзор, Онг., щоб заборонити імміграційній владі стримувати їх від шоденного переходу кордону, були відкшені.

По постанову федерального судді вважають дуже важною, бо чужинці в багатьох прикордонних місцевостях добилися такої заборони проти імміграційної влади.

ВАШІНГТОН, 15. лютого. — Конгрес ухвалив сьогодні законопроект Бакса, який забо-

роне чужинцям в Канаді і Мексику входити шодни до Злучених Держав і шукати за роботою або працювати. Законопроект забороняє їм жити в тих країнах і приходити шодни до праці в Злучених Державах.

Всі такі особи є проголошені "іммігрантами", хоч вони замешкують в Канаді й переходять кордон до і від роботи.

БОМБИ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ.

ЕДМОНТОН, Алта., 14. лютого. — Сьогодні по полудні поліція, узброєна в сілїні бомби, стергла парламентарного будинку перед армією голєдних безробітних, які влаштували мирну демонстрацію і домагалися допомоги від уряду. Безробітні прийшли до парламенту і провінціоанальна поліція дала їм перекусу й тикети на спання. Після того вони забралися від парламенту.

ЕСПАНСЬКА ДИКТАТУРА ВИДАЛА ДРАСТИЧНИЙ ДЕКРЕТ.

ПАРИЖ, 12-го лютого. — Еспанський король Альфонс підписав королівський декрет з 7 точок, яким касується цілковито всі дотепершні слабї претенсії щодо демократизму і віддається майже кожному особу в країні під догляд Г-жон-тролю так зв. "патріотичного союзу", на який головно спірається диктатура Прімо Де Рівєри.

Очевидно, король пробує спинити цим декретом змагання хвилю революційних повстань проти диктатури і зарозом пробує ритувати власну королівську голову.

Перший пункт декрету прикаже поліції арештувати й віддавати в руки деректора загального спокою кожного й всякого, хто лише відважиться виступати з критикою уряду.

Другий пункт прикаже рознутити кожне товариство чи клуб, що дозволяє на обговорювання політичних справ.

Третій пункт ставить всіх громадських службовців допит шодо їх політичних думок. Після четвертого пункту мається усунувати всіх керівників урядових бюр і навіть міністерств, що виявлять ворожість до уряду, а також розвивати всі товариства і гуртки, ворожі до уряду.

Навіть явно фашистські групи патріотичного союзу мають реєструвати кожного члена і зазначити його політичні тенденції.

Пункт шестий визначає кару для тих, що провиняться після пунктів 1-го, 2-го, 3-го й 4-го. Диктатор Прімо Де Рівєра дав всякого, хто лише відважиться виступати з критикою уряду.

КОНФЕРЕНЦІЯ РОСІЙСЬКИХ МОНАРХІСТІВ У НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 16. лютого. — Після смерті Микола Миколаевича "авторітет" президента на "російського царя" Кириля значив скріпився серед російських монархістів. Крім того його скарбниці поновилися грішми, пожертвованими з Америки, та зі спадщини буйшої царки Марії Федорівни. Тому тепер всі монархісти почали виявляти більшу активність.

Ця конференція постановила скликати "всеросійський" монархістичний зїзд. Зїзд цей мабуть відбудеться у квітні на Угорщині. Крім виключно російських справ, "жириловці" думалють організувати "святую Лігу", в яку увійшли-б дестронізовани монархи Німеччини та Угорщини на чолі з "російським царем".

російського монархізму, як Марков другий, Ефімовський, генерали: Лукомський, Давидов, Чорнобородов, князі: Ширинський-Шаматов і Святополк-Мірський, а також представник буйшого гетьмана Скоропадського, який у 1918 році хотів утворити на Україні військову базу для привернення царату в Росії.

Ця конференція постановила скликати "всеросійський" монархістичний зїзд. Зїзд цей мабуть відбудеться у квітні на Угорщині. Крім виключно російських справ, "жириловці" думалють організувати "святую Лігу", в яку увійшли-б дестронізовани монархи Німеччини та Угорщини на чолі з "російським царем".

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робітничої акції — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ТРОЦЬКІЗМ ДОКОТИВСЯ ДО ВІДКРИТОЇ КОНТРРЕВОЛЮЦІЇ.

РАДЯНСЬКЕ РОБІТНИЦТВО ПЯТНУЄ ТРОЦЬКІСТІВ.

Ще тільки пару чисел тому назад містили ми статтю з московської "Правди", в якій говорилося, що троцькізм докотився до контрреволюції. В минулому числі "У.Р.В." вмістили ми статтю про те, що Всесоюзна Комуністична Партія береться за чистку своїх рядів від розкладового елементу, який тормозить працю партії в її соціалістичному будівництві. В минулому-ж числі "У.Р.В." вмістили ми статтю (на першій сторінці) про мітинг виключеного з рядів Комуністичної Партії Канади троцькіста Мориса Спектора, дозвіл якому дала на цей мітинг торговельно-промислова партія, та сама партія, що заборонила всі інші мітинги, крім англійської, на робітничих мітингах в Торонто.

Недавно появилися були вістки в буржуазній пресі, що в Москві переведено арештування серед троцькістів. Безперечно, з цього приводу всі троцькісти поза Радянським Союзом сунуть галас, що в Радсоюзі арештують революціонерів так само, як колись в царській Росії. Вони забудуть до слова "революціонерів" додати "контр". А те "контр" троцькісти і в Радянському Союзі і всюди заслужили вже своєю діяльністю.

Проти найвищих виборців троцькістів в Радянському Союзі, проти їхньої там роботи, яку викрила радянська міліція, дружно запротестувало робітництво Москви, Ленінграду, а до цього протесту прилучилися робітництво Харкова, Києва, Дніпропетровська і інших великих міст Радянського Союзу. Загальні партійні збори Харкова, у своїй резолюції заявляють:

"Троцькістська опозиція перетворюється з антипартійної групи в підлігальну антирадянську організацію, що намагається всіма силами дискредитувати в очах робітничої класу партію і органи радянської влади... намагаючись внести розлад в секції Комінтерну... що ця група виконує ганебну роль, яку виконувала у свій час партія меншовиків у боротьбі проти радянської влади.

"Загальні партійні збори вимагають категорично й рішуче ліквідувати контрреволюційну діяльність троцькістів у країні пролетарської диктатури".

Такі резолюції проходять в десятках радянських міст проти відкритих контрреволюціонерів і ворогів радянської влади, диктатури пролетаріату і Комінтерну.

Дивно, спитає дехто: як же то з вірашніх "лівих" ініціатив контрреволюціонерів? Як бачите, так вони і сталися. Бо ніколи ніким "лівими" вони не були, бо "ліві" фрази були лише прикриттям їхніх правих збочень, в яких вони докотилися до контрреволюції.

"ЛІВІЙ" СПЕКТОР, ПОГО "АРГУМЕНТИ" І ДИРЕКТОР ТОРОНТОНСЬКОЇ ПОЛІЦІЇ.

"Лівий" Спектор! Читали-ж ми в "У.Р.В." та "Воркерів" його переписку з американськими троцькістами й бачили, як в тій переписці його лівизна тхне контрреволюцією. Тепер бачимо його публічний виступ за допомогою поліції в Торонто, а в його "рефераті" на тому публічному мітингу говориться таке: "Комуністичний рух ладає і Радянський Союз іде назад до капіталізму".

Спитаєте: звідки Спектор взяв отакі аргументи? Чи не чули ми їх десь ще перед тим, як почули від Спектора? Чули ми вже їх, читали ми вже їх давненько і в капіталістичній пресі і навіть в таких газетах, як "Укр. Голос" і "Кан. Українець". А тепер спитаєте: як-ж то споріднені поняття і переконань між отою родовою контрреволюцією і троцькістською спекторівщиною? А таке, що як тільки троцькісти заявили проти-радянську і протикомінтерніську позицію, то їхні "аргументи" мусять бути ті самі, що й "Укр. Голосу". Інших же нема.

І ще одне цікаве, не особливо замітьте собі: Ленін, хоч не годився з Троцьким, але він був добрий, а Сталін "поганий чоловік", бо він йде за Леніном, каже Спектор. Спектор якраз за це Сталіна не любить. Спектор любить Троцького, бо хоч він робив помилки, зате-ж був незалежний. Спектор водіє "незалежного" чоловіка з помилками й характером, як Троцький, ніж послідовника Леніна, як Сталін".

Ось вам і логіка! Чому троцькісти не люблять Сталіна? Тому, що він Сталін? Ні, тому, що він лівіст, що стоїть у кермі партії, тому, що він слава. Буржуазія, лоборюючи комуністичний рух, також увесь свій удар спрямовує на провідників того руху. Троцькісти теж. Спектор не любить Сталіна за те, що він вірний послідовник Леніна. Спектор любить людей незалежних.

То якого-ж чорта сам Спектор не йде незалежно, але йде за Троцьким? Ну, це вже, бачите, справа інша. Але-ж бо коли приходиться переводити троцькізм на практиці, то Спек-

тор йде навіть до директора поліції, до того самого директора, що видав драстичні накази проти комуністів. Такий бо логічний кінець всіх протикомуністичних опозицій. Говорить же після цього, що троцькістський рух не є контрреволюційний.

ДІАЛОГ З МІНІСТРОМ.

"Твердження про польський імперіалізм — неправдиві. Польща не має претензій на чужі землі." Интерв'ю Залеського.

Запитали в міністра два швидкі журналісти: — За війну ви? Скажіть як коротше. А на то їм готова найвпоршлівіша мова: — "Польща зовсім чужого не хоче".

Посміхнувшись бистро, кажуть знов журналісти: — За війну чи...? Питаємо строго. А у відповідь знову їм блискуча промова: — "Польща зовсім не хоче чужого".

Уклонившись пилько (а в очах — сміху блиски) Та питають: — Скажіть тільки слово... А міністер, як на зодях, кулаком себе в груди: — "Ми, чужого? Хотіти? Та що ви!"

Вже стоявши при дверях, кажуть інтерв'юєри До міністра — з маленьким дарком: — Ну, а як Україна? Білоруси і литвини? Як, наприклад, з отим коридором?

Тут міністра прорвало, мов ту треба чималю. Подивився вже він ірощічно: — "Справу треба обмежити! Кілька є застережень... Я б сказав, — що цілком історичних".

"От, скажіть, Україна. Ця прекрасна країна "Увину — польська! Це знають і діти. "Щоб своє взяти сміливо, не війна — справедливості, А чуже щоб? Не хочем чужого!"

"Або, знову, про Ковну. Наше право тут повне: "Ковна — польська! Це знають і діти. "То своє, мій брати, то хіба вам війна це? "Це ж не те, щоб чужого хотіти!"

"Або з тим коридором, чи з Балтійським тим морем, "Чуди гасло: од моржа до моржа? "Історичне минуле ви, панове, забули? "А чуже... Я чужого й не можу!"

І на це журналісти, попровадивши міністра, Так сказали, немов і з одцем (Блиски сміху погасили): — "Розуміємо гасло. "Ви не хочете лиш... Паравгаю".

П. Стерня.

ТАК ГОВОРЯТЬ КОМУНІСТИ.

Бурливе засідання польського союму. — Бітнер викриває капіталістичні змови. — Буржуазні послы вигуками хочуть заглушити пормову комуніста. — Говорять про мир, а за пазухою тримають ніж.

Давно вже засідання союму не було таке бурхливе, як 28. січня, коли на порядку денного стояв пункт про ратифікацію пакту Келого. Промову єдиного промовця — депутата комфракції Бітнера перебивали представники урядового блоку на кожному кроці.

"Розмовляючи про мир — заявив Бітнер — капіталісти готують нову міжнародно рішанину".

Знарядям ошуканства мас стала так звана Ліга Націй. Голова урядового блоку Славак перебив Бітнера вигуком: "Ідете до більшовицького раю, там ви не будете таким агетом, яким ви є тут".

Бітнер гостро відповів: "Пале полковнику, ви як раз і належите до тих людей у Польщі, що штовхають на війну та міжнародно рішанину. Коли мова йде про мир, хай полковники у союмі мовчать".

Під дикий галас прихильників уряду Бітнер говорив далі: "Ви кричите через те, що боїтеся, що я розкрию карти злочинної імперіалістичної політики, яку ви провадите. Імперіалістичний світ гарячково готується до нової війни. Складається ріжкі міжнародні договори про озброєння.

Складено франко-англійський договір про озброєння на морі. Складено польсько-румунський воєнний союз, скерований проти СРСР. У нас на очах відбуваються підозрілі подорожі генералів та маршалів; подорож Пілсудського до Румунії, подорож французького генерала Леро-

на та інші.

Замість втихомирення ми бачимо огнища нових конфліктів, і над усіма цими конфліктами домінує класовий антагонізм імперіалістичних держав до єдиної робітничої держави, якою є СРСР.

Коли пакт Келого і ратифікує польський союм, то нам, комуністам, треба перестерігати маси від будь-яких ілюзій що до того, ніби якийсь пакт на папері може забезпечити масам мир. Справа миру візьме гору тільки тоді, коли пролетаріат повалить буржуазію, коли польський пролетаріат скине фашістську диктатуру і візьме владу до своїх рук.

Справжні прихильники миру-є трудящі маси СРСР, що будують соціалізм самовідрено і по героїському, а також робітничі маси Польщі й цілого світу, що боряться проти диктатури буржуазії, а за встановлення диктатури пролетаріату".

Перебиваний вигуками з місць, Бітнер переходить до мирних пропозицій, що їх зробив радянський уряд. Галас в салі збільшується.

"Вам відомо, — говорив далі Бітнер, — що радянський уряд не раз звертався до уряду Польщі та урядів інших країн з мирними пропозиціями, що СРСР не раз пропонував усім державам загальне роззброєння. Польщі і балтійським державам СРСР пропонував скласти договори про ненапад. Уряд Польщі та уряди балтійських держав ігнорують всі пропозиції.

Ви говорите тут про мир, а за пазухою у вас ніж, ви сієте ілюзії в масах, щоб вони не перешкодили вам у вашій злочинній імперіалістичній грі. Робітничі маси відповідають вам на це. Коли ви спробуєте викликати війну — відповіддю на це буде боротьба, за повалення вашої влади".

Від імені комфракції Бітнер заявив, що фракція голосуватиме проти ратифікації пакту Келого, бо не може допустити, щоб маси були під владою ілюзій, ніби пакт Келого здатен забезпечити мир робітничій класі.

З'їзд англійської компартії.

Причини повільного розвитку комуністичного руху в Англії. — Шкідливі традиції аполітичності. — Партія Праці стає третьою партією англійської буржуазії. — Комуністична Партія проти Партії Праці.

З усіх європейських країн найменше розвинувся комуністичний рух в Англії. Причиною слід шукати в історичному минулому Англії. Перед війною англійські робітничі маси країни заробіток і менший робочий день, ніж будь-де інде в Європі. Порівняно високій добробут англійської робітничества спричинився до того, що політичні й трейд-юніонні організації країни були в руках випробованих реформістів, які викинули з свого вжитку навіть назву "соціалістичний". Так, ажурнішим буржуазним країною Європи, в Англії не було масової соціал-демократичної партії, а замість неї існувала політично невірною й соціально непевною організація — Англійська Партія Праці.

Передвоєнний політичний й трейд-юніонний рух покладав свій вибиток і на теперішній стан робітничих організацій в Англії. Хоч від колишнього "добробуту" англійських робітників нічого не осталося, а проте, партія й трейд-юніонна бюрократія, що свого часу здобула командні позиції і досі робить "політичну погоду" в робітничому русі. Міжні традиції аполітичності (безпартійності) й досі тяжать над англійськими робітниками, що звичайно, створює великі перешкоди для революційної пропаганди комуністів.

Враховуючи цю політичну відсталість англійського робітництва, компартія довгий час не поринала з Партією Праці, борючись всередині її за революційну лінію. Річ у тім, що Партія Праці крім індивідуальних членів об'єднує також і всіх членів трейд-юніон (проф-реплек), які механічно входять до її складу. Отже, комуністи, могли всередині Партії Праці організувати навколо себе всі революційні настрої елементи. Останніми роками стан у Партії Праці значно змінився.

Враховуючи цю політичну відсталість англійського робітництва, компартія довгий час не поринала з Партією Праці, борючись всередині її за революційну лінію. Річ у тім, що Партія Праці крім індивідуальних членів об'єднує також і всіх членів трейд-юніон (проф-реплек), які механічно входять до її складу. Отже, комуністи, могли всередині Партії Праці організувати навколо себе всі революційні настрої елементи. Останніми роками стан у Партії Праці значно змінився.

62-ЛІТНІЙ ПІП І ВЧЕНИЙ ЗРІКСЯ ПОПІВСТВА.

(Бувши католицький піп в листі до радянських газет оповідає про своє попівство та каже, що не хоче більше бути паразитом і визискувати темноту мас.)

Прому надрукувати такого мого листа.

Я, римсько-католицький унітський священник і протопрєвтер, Микола Олександрович Толстой, скидаю з себе священика й звання протопрєвтера.

Я є правнук старшої доньки фельдмаршала Тулузова, належу до роду Толстух, в дуже далекому родстві з Львом Миколаєвичем і в близькому з Олександром Константиновичем Толстим, троюродним братом мого батька Олексія Миколаєвича, що прослужив все життя при міністерстві закордонних справ та при дворі. Народившись 1867 року, своє дитинство я провів в подорожах. Пам'ятаю Париж після Комуні руїни Тюльєрійського палацу, пам'ятаю Берлін, який поівно починав робитися столицею. Я кічнів духовну ака-

демію. Принявши 1890 року священство в Нижньому Новгороді, я, щоб запровадити в життя ідеї Володимирів Сергійовича Соловйова, з яким з дитинства був близьким знайомий, змушений був втікти з Росії до Риму, бо ці ідеї видалися Победоносцеву за революційні. Десять років я був у вигнанні, найдажжучи часом до Росії, де зазнавав арештів та заслання аж до вислання за кордон, де я й був поки на оповістели волю віри 1905 року.

З цього, часу, живучи в Москві, працював у поступових видавництвах, часописах, секретарював у "Русском Слове", завідував закордонним відділом "Раннего Утра", на прохання казанських професорів був редактором "Церковнообщественной Мысли", співробітничав по наукових журналах, на-

друкував роман "Цари мира", де описав римську курію, політичну діяльність чернечих орденів і ліхі пригоди унітського священника, що потрапив у це оточення.

Підчас війни, в січні 1917 р., я здав у "Вокруг Света", в якому кілька років писав науково-популярні нариси, статтю під назвою "На земле мир". Статтю двічі складали, бо редактор відразу не відважувався і надрукувати. У цій статті я поставив проти війни, запропонував усі народи об'єднатися в одну світову федерацію вільних та автономних республік. Після Жовтневої революції і зараз запропонував свої послуги радянському уряду й мене призначено на інспектора дитячих притулків та шкіл московської округи і за діяльність там — дістав подяку на письмі.

Крім того, свого часу я викладав фізіологію, археологію та природничо-історичні дисципліни по вищих і середніх духовних школах Риму, Парижу та Києва. Брав участь і виступав на конгресах і в академіях Риму та Парижу.

Сан протопрєвтера я дістав від Антиохійського патріарха, якому мене доручив папа Лев XIII. Сподіваючись, що я повернусь на батьківщину, папа Лев XIII доручив мені російську католицьку місію. Не раз мені доводилося виступати проти політиканства священиків і на сторінках московської преси, в доповідях Льва XIII, і Пія XI, а так само прилюдно підчас процесу ксьонда Ашенберга в Одесі й викрикувати де політиканство. Замість бути корисним своїм парафіянам, я був тягарем для них, випрочуючи шматок хліба, або грошей.

Вважаючи таке життя за негідне, не бажуючи більше мати нічого спільного з римсько-католицьким духовництвом, цілком перейнявши польський повнізмозом і діяльність якого так мало відповідає проповідницькому вченню, не бажуючи бути більше паразитом і визискувати темноту мас, до чого змушувала мене церква, я заявляю про свій намір присвятити себе тільки чесній праці наукового робітника і скидаю з себе сан.

Між іншим, місяць тому я дістав патент на винайдений удосконалений хронометр, що показує місячні квартирки з точністю до одної хвилини на місяць. Бувши в Одесі, я винайшов довідний універсальний календар, що має ухвалу багатьох учених, як радянських, так і закордонних, і запровадження якого в життя я гадаю віддати ті роки, які мені ще залишилися.

М. О. Толстой.

БУРЛИВИЙ ВИСТУП ЛЬВІВСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНИВ.

Поліція побила в'язнів і заарештувала багатьох демонстрантів.

У львівській тюрмі Бригідках 30 політв'язнів, що їх випустили на прогулку на тюремний двір, улаштували демонстрацію протесту проти заковування політичних в'язнів. Оскільки з дитинства був близьким знайомий, змушений був втікти з Росії до Риму, бо ці ідеї видалися Победоносцеву за революційні. Десять років я був у вигнанні, найдажжучи часом до Росії, де зазнавав арештів та заслання аж до вислання за кордон, де я й був поки на оповістели волю віри 1905 року.

З цього, часу, живучи в Москві, працював у поступових видавництвах, часописах, секретарював у "Русском Слове", завідував закордонним відділом "Раннего Утра", на прохання казанських професорів був редактором "Церковнообщественной Мысли", співробітничав по наукових журналах, на-

В зв'язку з заколотами в тюрмі, поліція виниала багато трусів у робітничих районах та робітничих організаціях Львова. Коло тюрми Бригідки й по місту патрулюють відділи польцейської загони.

ЛЕНІНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Стаття М. Барина (Галичина), що від часу революції живе на Радянській Україні) є найкращою відповіддю всім петлюрівським і гідіманів і брехунів, що нещучо то радянська влада гнітить українців у їх національно-культурному розвитку. Ніколи ще українське трудове населення не мало спроби так широко розвиватися економічно й творити свої національні культурні цінності, як за радянської влади. Але що та національна культура в культурно-робітничеському, а не буржуазному, тому вся прозація петлюрівщина так складно на неї в'їлася.

Змінення й зростання української радянської державності є наслідок усієї політики КП(б)У в усіх її галузях. Але в розвитку радянської влади на Україні за останніх п'ять років, відколи помер великий вождь пролетаріату, чимало важливі й національні політичні нашої партії, яку він у суверенній боротьбі з чужими й полудекуди зі своїми теоретично обгрунтував, сам запровадив до життя й нам заповів провадити й далі для успішного будівництва соціалізму.

Пролетаріат, керуючись Леніновим наукою, показав, що лише він у спілці з трудовими масами селянства, від керівництвом своєї комуністичної партії, здолав збудувати самостійну українську радянську державу — УСРР, яка буде соціалізм у тісній спілці з усіма іншими радянськими республіками.

Аналізуючи ті нові конкретні обставини, що склалися в добу імперіалізму й пролетарських революцій, Ленін на основі Марксової науки довів, що в цю добу національні питання стає питанням міжнародним. У цю добу змінилася влада нації, тобто капіталістична верхівка цих націй, пригноблює більшість людності земної кулі. В добу імперіалізму увесь світ поділено на два табори: на нації владичі, гнобительські й нації підлеглі, пригноблені. З пригноблення й визиску поневолені нації імперіалізму черпає свої сили. Збільшення пригноблених націй і колоній збільшує собою справу життя й смерті для імперіалізму, і тому національно-визвольний рух, коли він не хоче знати поразки, повинен шукати підмоги в рухові західного пролетаріату. З другого боку, пролетаріат заінтересований у тому, щоб звільнити з-національно-визвольним рухом проти спільного ворога, проти імперіалізму. Отже, Ленін учинив нас, що інтереси пролетарів владичих націй неодмінно тісно зв'язані з інтересами пригноблених націй і колоній, що визвольний рух пригноблених народів залежних і колоніальних країн є тісно зв'язаний із світовим пролетарською революцією.

"Не може бути відірваної той нації, який пригноблює інші народи". Ця теза Марксова стала основою для національної програми нашої партії, що виявилася у праві нації і колоній на самовизначення, тобто в праві їхньому на державне відокремлення. Поєднуючи це гасло з гаслом об'єднання пролетарів і трудящих усіх країн у боротьбі проти капіталізму, наша партія за проводом свого великого вождя виховала й далі виховує пролетаріат владичих і поневоленіх націй у душі дієвості міжнародної солідарності. На ґрунті цієї солідарності колоніальні "творма народів" перетворилася у Союз Радянських Соціалістичних Республік, що являє собою добровільний, тісний і братерський союз багатьох народів, що тепер вільно будують свої національні культури, наповнюючи їх пролетарським, соціалістичним змістом.

Одною зі складових частин Союзу Радянських Республік є УСРР, де, проводячи в життя ленінську науку в національній питанні, ми дійшли за останні роки чималого досяг-

нення у ділянці української культури. Швидко росте й розвивається наука, література, преса, школа то-що. Осць кілька фактів, що доводять зростання. За 10 років диктатури пролетаріату українських книжок видало більше, ніж за 130 років усієї передшньої історії нової української літератури. Особливо швидкий темп зростання української літератури припадає саме на останні 5 років. Самий тільки тираж українських газет збільшився, наприклад, із 90 тисяч примірників 1924 року до 500 тисяч 1927 року. Число українських шкіл виросло з 6,150 (50,5 відс. всіх шкіл) 1922 року до 15,148 шкіл (81,9 відс.) — 1927 року. Для порівняння пригадаймо, що зовсім інше доводять дані про число шкіл на Західній Україні, де панує шляхетсько-фашистська влада 1927 року там було 3,600 українських шкіл, а тепер тільки 800.

Основою національної політики нашої партії — це тверде й послідовне здійснювання української політики, що почали ми його ще за життя Леніна, за його безпосереднім проводом. І тут досягнення наші за останні п'ять років при твердій упертості в цій справі нашої партії — чималі. Українців ми маємо в сільрадах — 87,8 відс., у міськрадах — 43,8 відс., в окремих виборчих — 58,2 відс., у ВУЦВКУ — 59,5 відс., у Раднаркомі — 65 відс. До того ж відсоток українців на провідній державній роботі раз-у-раз збільшується. Приміром, ми мали голів виборчих — українців на час IX з'їзду КП(б)У — 48,7 відс., на I січня 1927 року ми вже мали 54,4 відс., а на I січня 1928 р. — 76 відс. Успіх безперечний. Є чимало досягнень і що-до української профспілки то комсомолу. Наприклад, відсоток українців серед секретарів райкомів ЛКСМУ збільшився з 70 відс. 1927 року до 73,4 відс. — 1928 році. Досягнення в ділянці української політики не обмежуються українською провідних партійних органів та апаратів, висування українців на провідну роботу. Партія останніми роками пішла далеко вперед в опануванні української культури, в керівництві українським культурним процесом. Х з'їзд КП(б)У визначив, що проведення української й опанування українського культурного процесу стало справою всієї партії і що процес української, який керує й який скеровує партія, почав поступово обіймати рямки міста й пролетаріату.

Поруч досягнень у справі української політики ми маємо не менші досягнення в справі обслуговування національних меншостей. За останніх п'ять років будуть свої національні культури, наповнюючи їх пролетарським, соціалістичним змістом. Одною зі складових частин Союзу Радянських Республік є УСРР, де, проводячи в життя ленінську науку в національній питанні, ми дійшли за останні роки чималого досяг-

розвитку української культури й культури національних меншостей на Україні ми дійшли чимало в наслідок рішучої боротьби проти шовінізму й проти націоналістичних думків у середині партії в їхніх обох відмінах: великодержавного російського й українського (та іншого національного) шовінізму. Але ми не можемо переосвітити цих досягнень і заспокоїватися ними. Ми не можемо забувати того, що спадщина минулого залишила нам відсталість культури колись поневоленіх націй і що в культурі цій пролетарські соціалістичні елементи ще надто кволі. Через те перед нами в справі національно-культурного будівництва, можна сказати, "край не початий". І нездаремно Х з'їзд КП(б)У ухвалив: "Вважаючи ці досягнення ще далеко за недостатні і здаючи собі усю справу про ті труднощі, які стоять на шляху проведення української, у зв'язку з зростанням шовінізму серед російської, української, єврейської та ін. дрібної буржуазії, з'їзд пропонує всім партійним організаціям, особливо організаціям великих промислових міст та районів, підсилити й поглибити роботу над проведенням української, намагаючись усіма способами підняти якість цієї роботи й звертаючи особливу увагу на опанування української мови й українського культурного процесу з боку партійного активу, на українізації партії, комсомолу й профспілки".

СТРАЙКОВИЙ РУХ НА ЗЕМЛЯХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

Західна Україна, як індустріальна, так і сільсько-охолена хвилею страйків, які розпочалися ще минулого року по містах і селах. Західно-українське робітництво й селянство терпить надзвичайно тяжкий викид і страйковий рух боротьби намагається полішити свій економічний стан. За це-ж воно паде трупом, як це сталося недавно в селі Батятичах.

СТРАЙК ЛІСОВИХ РОБІТНИКІВ У ПЕРЕГІНСЬКУ.

У лісах багаті фірми Глезінгера в Перегінську розпочали організувати страйк лісових робітників. Лісові робітники — це переважно докопальні безземельні й мало-земельні селяни, які змушені продавати свою робочу силу на сезонних роботах, бо їхні господарства не дають їм потрібних засобів до життя. Тяжкий матеріальний стан селянства використовують на самперед лісові спекулянти, диктуючи селянам заробітну платню й умови праці взагалі. Визиск праці цих сільських задарів, що зимою серед найтяжчих обставин виснажують свої сили для лихварів-капіталістів, є тут нечуваній.

Не дивно тому, що тут і там на Підкарпатті підноситься хвиля страйків, які організують сільські злидари. Не завжди вони мають перемогу, але кожного разу в організованій боротьбі вони здобувають досвід, гартують свою волю для дальшої боротьби.

Робітники перегінських лісів давно вже домогалися, щоб фірма Глезінгера збільшила їм заробітну платню, але даремно. Тоді робітники й оголошили страйк. Глезінгер ріжками способами намагається зламати страйкову боротьбу. Він стягає для того страйколомів і поліцію, не шкодуючи на це грошей. Робітники стоять твердо й не здаються.

Згадавши сід, що ліси ті є власністю уніятської капіталу й ними розпоряджає митрополит граф Шептицький.

ПЕРЕМОЖНИЙ СТРАЙК С.-Г. РОБІТНИКІВ У СЯНЧКУ.

Сільсько-господарські робітники в Сянчкуні (повіт Сянчунь), провели страйкову боротьбу проти 12 — 13 годинного робочого дня та за збіль-

Провадючи в життя національну політику, що її заповів нам Ленін, ми не можемо й не повинні ні на один момент забувати його науки про національні питання, а саме, що національні питання не є "приватна справа" котроїсь держави, а є питання міждержавне, міжнародне. Нас оточують імперіалістичні держави, що вдаючись до національної ворожнечі, намагаються затиснути пролетаріату проти капіталу. Ми не можемо забувати, що ці імперіалістичні держави, серед яких нарастають національні суперечності, єдиним фронтом владують, класи капіталістів різних націй точять меч проти єдиної в світі держави пролетаріату. Зокрема ми не можемо забувати, що найбільш наші сусіди пригноблюють 8 мільйонів українських робітників і селян, що живуть у Західній Україні, де вони стонуть під класовою експлуатацією й національним гнітом польських панів, румунських бояр, чеських капіталістів та поміщиків. Пролетаріат і трудяве селянство Радянської України, що не знають класової експлуатації й національного гніту, проводячи далі Ленінову національну політику, будуючи соціалістичну культуру, — допомагають цим і допомагають класовому та національному визволенню пролетаріату й поневоленіх націй зокрема поневоленіх трудящих Західної України.

М. Барин.

СТРАЙК У СТАРОМУ СЕЛІ ТРИВАЄ ДАЛІ.

Страйк сільсько-господарських робітників у Старому

УКРАЇНСЬКА КАПЕЛЯ "ДУМКА" В ПАРИЖІ.

12-го січня, о третій годині опівдні, себ-то за кілька годин до свого першого концерту, приїхала українська капеля "Думка" до Парижа. На вокзалі "Думку" зустрічали представники "Українських Вістей" у Парижі, як рівно і представник СТУФУ (Союзу Українських Громадян у Франції), що від імені українських робітників у Франції побажали хорів успіху закордоном. Крім фотографа "Укр. Вістей" не можна не згадати ще цілого відділу французької тайної та явної поліції, що на вокзалі хотіла, очевидно "допомогти", "Думці" приїхати до Парижа; всі "сторонні" елементи тільки відштовхувалися від хору.

Серед різних привітань, які ми зустріли "Думку" в Парижі, треба відзначити привітання Олександра Кошиця, директента першого українського хору закордоном, що десять років тому назад переїхав обидва континенти. Подаємо нижче слова привіту, з якими звернувся до української радянської капелі старий майстер укр. народної пісні: "До української капелі "Думка".

Любі товариші по зброї та шановний маестро! Минуло десять років, як під небом Західної Європи залунали чарівні мелодії української народної пісні, яку розбуджений революцією український народ післав до других народів, як найцінніший свій скарб, пронесений незотраченим через століття неолі і поневолення.

На мою долю випало велике щастя показати культурному Заходові цей скарб, взятий з глибини народної душі й оздоблений усім мистецтвом українського музичного генія — показати, висвітлити його, захопити й зворушити його красою холодною людністю західного світу.

Це була пісня жайворонків напровесні нового життя українського народу. Через десять років наш народ шле уже до західного світу своїх солов'їв, щоб проспівати пісні свого літа, пісню оправлену й оздоблену модерними здобутками українського музичного мистецтва, — щоб ще раз нагадати про невмирущу, колісь поневолену, а тепер вільну українську культуру.

Хай же борозна, яку мені пошастило вперше провести українським плугом по світовому музичному полі, стане для вас, любі товариші співаки, широким триумфальним шляхом! Сподіваюсь і твердо вірю, що прислухаючись до уже відомої чарівної української пісні, європейський світ на цей раз ще ясніше побачить і відчує всю глибину й красу її, це більше свідомо оцінить її мистецтво і привітає по заслуги вас, героїв його, таке щиро, як вітає вас старий співець української народної пісні".

О. Паризький. Париж, 13 січня 1929.

ОГЛЯД МІЖНАРОДНИХ ПОДІЙ.

ГРОМАДЯНСЬКА ВІРНА В АФГАНІСТАНІ.

Боротьба в Афганістані ще не скінчена. Падишах Аманулла, що зрікся був престолу, тепер забрав своє зречення назад. Можливо зречення було лише вдалим маневром, яким падишах хотів забезпечити собі й своїм прихильникам евакуацію з обложеного ворогами Кабула.

Тепер падишах Аманулла з вірним йому військом перебуває в місті Кандагарі на південь-захід від Кабулу. Там він збирає своїх прихильників і готує сили до походу на Кабул. За деякими відомостями його військо вже дійшло до гірського перевалу в сорок кілометрах від столиці.

Воєнні операції взимку надзвичайно складні в Афганістані. Шляхів, придатних хоча б для звичайного обозу, майже нема, високі гірські перевали заповнені глибоким снігом. Про те, щоб перевезти артилерію, або швидко перекинути великі загоны, не може бути й мови. Ото ж звичайні воєнні операції навряд чи можуть дати Аманулли надію на успіх протягом зими.

А проте можуть статися такі події, що прискорять перемогу прогресивних сил. Річ у тім, що вже з перших днів повстання виявилися розходження між окремими племенами.

Скільки бунтівників не мали спільних ідеалів, а повстали тільки через агітацію реакційного мусульманського духовництва, то між ними зараз же по здобутті Кабула почалися гострі незгоди. Новий емір Габбула своїми першими декретами теж озброїв проти себе більшу частину населення столиці, невдоволеного з тісного союзу Гобібулі з Англією. Коли сюди додати ще й грабунки та насильства, що їх чинять бунтівники, то старе ясно, чому так недолюблює їх населення, чий симпатії починають схилитися на бік поваленого Аманулла.

Трудно сказати, коли скінчиться боротьба в Афганістані. Однак не може бути сумніву, що раніше чи пізніше перемога лишиться за національно-прогресивними елементами країни.

ПОВСТАННЯ КОЛЬОНІАЛЬНИХ РАВІВ.

Комуністичний депутат Доріо вніс до палати запитання про повстання у французькому Конго (колонія в Африці). В офіційному повідомленні міністерства колоній зазначається, що нема підстав твердити, ніби заколот мали організувати в Конго комуністична партія та революційна меншість професійних спілок орієнтованих виключно на неорганізованих, являє собою перекручену дійсність. Прагнучи охопити своєю роботою неорганізованих, комуністична партія всіляко прагне зміцнити свою роботу в професійних спілках".

В широких дискусіях, всі промовці схвалювали основну лінійку доповіді, відзначаючи при цьому конкретні лінії роботи в профспілках. Представник робітничої молоді відзначив, що в рурських боях брали участь 30,00 молодих робітників, і вимагали енергійної підтримки самостійних страйків робітничої молоді.

ПРИХОДІТЬ НА НАРОДНУ ДРАМУ

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ РОБ. ЗАПОМОГОВОГО Т-ВА ДРАМСПІВГУРТОК ВІДДІЛУ ТУРФІДМ У ВІННІПЕГУ

ВІДОГРАЄ

В СУБОТУ, 23. ЛЮТОГО 1929 РОКУ

В САЛІ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ У ВІННІПЕГУ

славну драму на 5 дій Тогобчного

ЖИДІВКА ВИХРЕСТКА

В цій драмі представлено велику трагедію двох родин, що відбувається на тлі національних і релігійних ріжниць. Давно вже на нашій сцені ставилися п'єси з народного життя, тому приходять цим разом найчисленніше. В драмі приходять хорів виступи.

З огляду на тяжкий час, ціни тикетів знижені.

ВСІ МІСЦЯ НА ДОЛИНІ 35 Ц., НА БАЛЬКОНІ 25 Ц.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

В неділю, 24. лютого в 8.30 вечером, відбудеться старанням відділу РЗТ ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ. Вступ за добровільними датками.

